

Syv og halvfemsindstyvende Møde.

Tirsdagen den 14de Marts 1893, Kl. 1.

Formanden (Høgsbro): Udvalget angaaende Forslag til Lov om Patenter har afgivet Betænkning. Eksemplarer ville blive omdelte. Ændringsforslag kunne indgives til Torsdag Middag Kl. 1.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskellige Netsbetjentembeder har afgivet Betænkning. Eksemplarer ville blive omdelte. Ændringsforslag kunne indgives til i Morgen Middag Kl. 1.

Udvalget angaaende Forslag til Beslutning i Anledning af en paatænkt Overenskomst mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune har afgivet Betænkning. Eksemplarer ville blive omdelte. Ændringsforslag kunne indgives til Torsdag Middag Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Seminarier og Prøver for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 447 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Højmark: Der har i de senere Aar fra mange forskellige Sider været rettet store Klager over den Maade, hvorpaa Uddannelsen til Lærer- og Lærerindeksamen er foregaaet, og man har udtalt, at de Garantier, Staten havde i Henseende til Afgangen til at indstille sig til denne Eksamen, var i enhver Henseende utilstrækkelig. Nu tror jeg nok, man tør sige, at en Del af disse Klager have været ikke saa lidt overdrevne. Jeg tror, at den Bedømmelse, der fra visse Sider er falden, dels over dem, der have indstillet sig til Eksamen, og dels over den Virksomhed, disse bag efter have udfoldet, har været ikke saa lidt overdreven.

†

Jeg regner det f. Eks. for en temmelig stor Overdrivelse, naar man har sagt, at $\frac{2}{3}$ af de Lærere, der i de senere Aar have taget Eksamen, navnlig fra de private Seminarier, vare blottede for alt Begreb og alt Fremskridt paa det pædagogiske Omraade, og at den sidste Tredjedel havde det mindst mulige Begreb derom. Jeg tror ikke, der er saa lidt Overdrivelse i de Anker, der ere rejste, thi man maa hufte paa, at et ungt Menneſte, der har bestaaet sin Eksamen, kan være saa begavet, han vil, og have saa stor Lyſt og Interesse for sin Gerning, han vil, saa staar han ikke fuldt færdig, naar han, efter at have taget sin Eksamen, kommer ud i Livet. Det er kun gennem Erfaringen, indhentet som Lærer, at han virkelig kan blive, hvad man kalder en dygtig Lærer. At forlange, at de, der have bestaaet Eksamen, straks, hvad Undervisningsmaaden og den hele Lærergerning angaar, skulle staa fuldt færdige, vilde være en urimelig Fordring at stille. Det er først gennem Gerningen selv, at den fornødne Dygtighed erholdes. Jeg er vis paa, at mange, ja, jeg tænker de allerfleste, der gaa denne Vej, ere enige i, at jeg deri har Ret. Jeg har jo ogsaa nogen Erfaring i den Henseende. Jeg har i Løbet af 16—17 Aar holdt Hjælpearere selv, i Reglen unge Menneſter, udgaaede fra Privatseminarierne, naar de have bestaaet Eksamen, og jeg har kun gjort den Erfaring, at naar de en Tid have været Lærere, vilde de Anker, der ere fremkomne, ikke være berettigede over for dem. Smidlertid skal jeg gerne gøre den Indrømmelse, at den Forberedelse, der hidtil har været forlangt for at fremstille sig til Skolelærereksamen, egentlig kan og bør være noget bedre. Jeg vil derfor for mit Bedkommende gerne være med til at støtte en Ordning, der giver mere Sikkerhed for, at den, der indstiller sig til Eksamen, er i Besiddelse af den fornødne Dygtighed og den fornødne Modenhed til at indtage den Stilling, han ønsker at gaa ind til. Der stemmer jeg ogsaa overens med, hvad der er udtalt i den Betænkning, der i Fjor blev afgiven af det Udvalg, som var nedsat angaaende Oprettelsen af et Kvindefeminarium. Det hedder netop i denne Betænkning, at Udvalget henleder „Kirke- og Undervisningsministerens Opmærksomhed paa Anskeligheden af en samlet Overvejelse af de Spørgsmaal, der vedrøre vore Læreres og Lærerinders Uddannelse, Eksamensordningen, Stats- og Friseminariernes Stilling og Understøttelse til trængende unge Mænd og Kvinder, der uddanne sig til Lærergerning“. Dette er ogsaa fremhævet i de Bemærkninger, der